

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-165/17-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, Lidije Vukičević i mr.sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća te sudske savjetnice Marijane Čuk Kostrec, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/17-01/234, urbroj: 401-01/04-17-2 od 9. lipnja 2017., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 13. rujna 2017.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/17-01/234, urbroj: 401-01/04-17-2 od 9. lipnja 2017.

O b r a z l o Ź e n j e

Osporenim rješenjem odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Źupanijskog državnog odvjetništva u Puli, broj: PPI-DO-2/2017 od 20. ožujka 2017. kojim je odbijen zahtjev za pristup informacijama temeljem odredbe članka 23. stavka 5. točke 4. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13., 85/15. – dalje: ZPPI).

Tužitelj u tužbi navodi da je osporenim rješenjem odbijena njegova žalba izjavljena protiv rješenja tijela prvog stupnja a kojim je odbijen njegov zahtjev za pristup informacijama onog sadržaja koji je on tražio. U obrazloženju rješenja tijelo vlasti navodi da zahtjev u suštini predstavlja zahtjev za stvaranje nove informacije pa je na temelju članka 23. stavka 5. točke 4. Zakona zahtjev odbijen. U obrazloženju osporenog rješenja se navodi da je proveden ispitni postupak utvrđivanja činjenica i okolnosti pred drugostupanjskim tijelom uvidom u predmet klasa: UP/II-008-07/17-01/290, klasa: UP/II-008-07/17-01/316, a što je bitno za rješavanje stvari. Time je tuženik povrijedio pravila upravnog postupka jer je utvrđivao činjenično stanje temeljem odredbe članka 115. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.-dalje: ZUP), a o ovim činjenicama odnosno okolnostima nije omogućio tužitelju očitovanje pa je povrijedio odredbu članka 30., 51. i 52. ZUP-a. Navodi da državna odvjetništva podnose višem državnom odvjetništvu izvješća svaki mjesec koja sadrže podatke o završenim postupcima, o postupcima koji su u tijeku te

radnjama koje su poduzeli ili će ih poduzeti. Godišnje izvješće koje državna odvjetništva podnose višem državnom odvjetništvu sadrži pregled primljenih, riješenih i neriješenih predmeta što je od bitnosti za traženu informaciju. Upućuje na odredbe članka 206a i 206.b Zakona o kaznenom postupku te navodi da je notorno da tijelo javne vlasti posjeduje kao pojedinačno informaciju svakoj pritužbi/zahtjevu o davanju obavijesti o poduzetim radnjama povodom kaznene prijave ili dojave o počinjenom djelu, naloga višeg državnog odvjetnika nižem državnom odvjetniku da podnositelju pritužbe dostavi zatraženu obavijest o poduzetim radnjama, naloga višeg državnog odvjetnika nižem da u roku poduzme radnje koje je potrebno poduzeti. Ističe da je povodom istovrsnog zahtjeva koji je upućen drugim državnim odvjetništvima dobio informaciju te smatra da su povrijeđene odredbe članka 98. stavka 5. ZUP-a u svezi sa odredbom članka 23. stavka 5. točke 4. ZPPI te predlaže da se nakon održanog ročišta donese presuda kojom se poništava rješenje tuženika i rješenje tijela prvog stupnja.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je u postupku utvrđeno da državna odvjetništva ne vode informacije na način kako to tužitelj traži to je po ocjeni tuženika pravilno odbijen zahtjev tužitelja jer se ne radi o informaciji kakvu ima u vidu odredba članka 5. stavka 1. točke 3. ZPPI. To što je u postupku koji se vodio po identičnom zahtjevu tužitelja pred Općinskim državnim odvjetništvom u Zagrebu pod klasom: UP/II-008-07/17-01/316 izvršen uvid u način vođenja informacija od strane tog državnog odvjetništva, ne znači da je tuženik utvrđivao neke nove činjenice u drugostupanjskom postupku, odnosno provodio ispitni postupak pa da bi tužitelju bilo povrijeđeno pravo na izjašnjavaње. S obzirom da je u postupku utvrđeno da državna odvjetništva ne vode informacije na način na koji to zahtijeva tužitelj, očito je da se ne radi o informaciji u smislu odredbe članka 5. stavka 1. točke 3. ZPPI-a. Suprotno navodima tužitelja, ne prihvaća zaključak da se na jednostavan i ekonomičan način može doći do traženih informacija, jer tuženik ne može nalagati prvostupanjskom tijelu da izrađuje analizu vlastitog postupanja, a činjenica što su pojedina državna odvjetništva izrađivala tražene informacije, iako to nisu bila dužna u smislu odredbe članka 18. stavka 5. ZPPI-a, ne dovodi do zaključka da je i prvostupanjsko tijelo bilo dužno postupiti na navedeni način. Posebno ističe kako osporeno rješenje nije doneseno isključivo na temelju postupaka koji su se vodili pred tuženikom, klasa: UP/II-008-08/17-01/290 i klasa: UP/II-008-07/17-01/316, nego su u konkretnom slučaju dani jasni i valjani razlozi zbog čega se u konkretnom slučaju ne radi o informaciji u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. ZPPI-a. Navodi kako se u konkretnom slučaju radi o neposrednom rješavanju upravne stvari na temelju odredbe članka 50. stavka 1. ZUP-a, jer je na temelju službene evidencije, odnosno upisnika utvrđeno da tijelo ne izrađuje informacije na način koji je to tužitelj tražio. Stoga ne nalazi povrede pravila upravnog postupka na koje ukazuje tužitelj te se poziva na stajalište ovoga Suda izraženo u presudi poslovni broj: UsII-1/16-12 od 18. travnja 2016., prema kojem tijelo javne vlasti nema obvezu grupiranja podataka prema vrsti ili nekom drugom kriteriju, već je dužno omogućiti pristup gotovoj informaciji. Predlaže Sudu da tužbeni zahtjev kao neosnovan odbije.

U očitovanju na odgovor tuženika tužitelj navodi da je netočan navod tuženika da je tražio pristup informacijama po kvartalima već je tražio da ukoliko je moguće da se informacija prikaže tablično. Tijelu javne vlasti je naveo da se informacija može dostaviti poštom ili e-mailom. Smatra da mu se može omogućiti pristup onoj dokumentaciji iz koje proizlaze podaci koje je zatražio zahtjevom, odnosno dati mu preslik više postojećih informacija ili dokumenata, koje podnositelj zahtjeva može samostalno obrađivati da bi došao do traženih informacija. Poziva se na stajalište Suda Europske unije izraženo u presudi C-491/15 od 11. siječnja 2017. iz koje u bitnom proizlazi da radi ispunjavanja zahtjeva za pristup informacijama tijela javne vlasti mogu biti dovedena do toga da primjenom postojećih alata za pretraživanje izrade dokument iz informacija sadržanih u bazi podataka.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema odredbi članka 5. stavka 1. točke 3. ZPPI informacija je svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisan, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti.

U ovom upravnom sporu sporno je zahtijeva li tužitelj pravo na pristup informacijama koje udovoljavaju pojmu informacije određenom člankom 5. točkom 3. ZPPI-a ili se zahtjev odnosi na izradu analiza i izvješća, odnosno stvaranje nove informacije, zbog čega se takav zahtjev ne smatra zahtjevom za pristup informacijama (članak 18. stavak 5. ZPPI-a). Stoga je sporno je li zahtjev zakonito odbijen prvostupanjskim rješenjem tijela javne vlasti sukladno odredbi članka 23. stavka 5. točke 4. ZPPI-a, odnosno sporna je primjena prava pa je Sud spor riješio bez rasprave.

Iz podataka spisa predmeta, dostavljenih sudu, proizlazi da je tužitelj od tijela javne vlasti zatražio da ga se izvijesti koliko je tijelo javne vlasti zaprimilo pritužbi/zahtjeva o davanju obavijesti o poduzetim radnjama povodom kaznene prijave ili dojave o počinjenom kaznenom djelu, koliko je puta viši državni odvjetnik naložio nižem državnom odvjetniku da podноситelju pritužbe dostavi zatraženu obavijest o poduzetim radnjama, koliko je puta viši državni odvjetnik naložio nižem državnom odvjetniku da u primjerenom roku poduzme radnje koje je trebalo poduzeti i to sve za razdoblje od 2014. do 2016. godine za svaki kvartal te godine. Nadalje, tužitelj je zatražio dostavu informacije o tome koliko je tijelo javne vlasti donijelo odluka povodom kaznene prijave ili dojave o počinjenom kaznenom djelu koje je zaprimljeno u određenom kvartalu u roku i) do 6 mjeseci, ii) u roku od 6 do 12 mjeseci, iii) u roku preko 12 mjeseci ili iv) uopće do 31. siječnja 2017. godine nije donijelo odluku te v) u koliko slučajeva je viši državni odvjetnik donio odluku kojom nalaže donošenje odluke u određenom roku i to sve za razdoblje od 2014. do 2016. godine za svaki kvartal u navedenoj godini.

Zahtjevom se dakle traže podaci vezani uz provedbu odredbi članka 206a. i 206 b. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine, broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11., 91/12., 143/12., 56/13., 145/13. i 152/14.) i postupanja po kaznenim prijavama odnosno dojavama o počinjenom kaznenom djelu. Tuženik je radi primjene navedenih odredbi i ocjenjujući zakonitost prvostupanjskog rješenja, analizom upisnika koji se vode na temelju Zakona o državnom odvjetništvu (Narodne novine, broj 76/09., 153/09., 116/10., 145/10., 57/11., 130/11., 72/13., 148/13., 33/15. i 82/15.) i Poslovnika Državnog odvjetništva (Narodne novine, broj 5/14. i 123/15.) prihvatio pravilnim ocjenu prvostupanjskog tijela kako bi za dobivanje traženih informacija bilo potrebno izvršiti uvid u svaki pojedini spis te obraditi i analizirati dobivene podatke odnosno ocijenio je zakonitim stajalište prvostupanjskog tijela da se radi o zahtjevu za izradom analize postupanja i donošenja odluka državnog odvjetništva u određenom razdoblju koji se sukladno naprijed navedenoj odredbi Zakona ne može smatrati informacijom. Naime, za predmetnu upravnu stvar bilo je odlučno utvrditi da li zatražena informacija kao takva postoji, jer tijelo javne vlasti nema obvezu grupirati podatke prema vrsti ili nekom drugom kriteriju te nije dužno poduzimati radnje prikupljanja podataka radi stvaranja nove informacije koju već ne posjeduje, već je dužno omogućiti pristup već gotovoj i postojećoj informaciji.

Slijedom navedenog pravilno je tuženik sukladno ovlaštenju iz članka 116. stavka 1. točke 1. ZUP-a odbio žalbu protiv prvostupanjskog rješenja kojim je sukladno odredbi članka 23. stavka 5. točke 4. ZPPI odbijen zahtjev tužitelja za pravo na pristup informacijama jer se traži informacija koja se ne smatra informacijom u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona.

Tvrdnja tužitelja da su mu neka državna odvjetništva izrađivala tražene informacije nije od utjecaja na rješenje ove upravne stvari budući se ne radi o informacijama kakve ima u vidu ZPPI, kako je to već naprijed navedeno iz čega proizlazi da ista nisu bila dužna tužitelju izrađivati iste.

To što je tuženik u drugom predmetu ostvarivanja prava na pristup informacijama izvršio

uvid u način vođenja podataka drugog tijela javne vlasti (Općinskog državnog odvjetništva u Zagrebu), prema ocjeni ovog suda nema značenje provođenja ispitnog postupka u smislu odredbe članka 51. ZUP-a niti izvođenja dokaza radi utvrđivanja činjeničnog stanja u smislu odredbe članka 58. stavka 1. ZUP-a, u kojem slučaju bi tužitelj trebao imati na raspolaganju ZUP-om propisana procesna jamstva na koja se poziva u tužbi.

Pozivanje tužitelja kako se podnositelju zahtjeva za pravo na pristup informacijama trebaju dostaviti podaci kojima tijelo javne vlasti raspolaže, a koje onda podnositelj može sam obraditi, nije primjenjivo u ovom predmetu, jer iz provedenog postupka proizlazi da ni podaci obradom kojih bi tužitelj dobio zahtijevane informacije ne postoje kao gotov podatak, nego je i za to potrebno izvršiti uvid u svaki pojedinačni spis pa podatke izlučiti iz svakog pojedinog spisa. Iz istog razloga u konkretnom slučaju nije primjenjivo stajalište Suda Europske unije koje tužitelj navodi.

Također, suprotno navodima tužitelja osporeno rješenje obrazloženo je sukladno odredbi članka 98. stavka 5. ZUP-a i navedeni su potpuni i valjani razlozi koji upućuju na osnovanost odluke tuženika.

Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 13. rujna 2017.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković, v.r.